

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanku a členiek JUDr. Ivany Izakovičovej a JUDr. Anny Petruľákovskej v právnej veci žalobcu: **JUDr. P**, IČO: X, v konkurze H, proti žalovanému: **Ing. P**, r. č. X, H, o návrhu žalobcu na určenie dôvodnosti vykonateľnej pohľadávky, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. novembra 2006 č. k. 35 Cbi 9/2004 – 49, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 13. novembra 2006 č. k. 35 Cbi 9/2004 – 49 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd určil, že pohľadávka žalovaného- Ing. P prihlásená dňa 19.2.2004 v konkurznom konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 27K 232/2002 pod por. č. 118 v sume 12 100 746,70 Sk voči úpadcovi P, IČO: X neexistuje a vyraduje sa zo zoznamu prihlásených pohľadávok. Žalovaný bol súčasne zaviazaný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 3 000 Sk.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v žalobe z 24.3.2004 žalobca žiadal, aby súd v rozhodnutí určil, že pohľadávka žalovaného – konkurzného veriteľa Ing. P prihlásená v konkurznom konaní úpadcu P vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 27 K 232/2002 neexistuje a vyraduje sa zo zoznamu prihlásených pohľadávok, t.j. že ju žalobca

poprel na prieskumnom pojednávaní dôvodne. Na prieskumnom pojednávaní konanom 5.2.2004 žalobca pohľadávku žalovaného čo do pravosti poprel a keďže sa jednalo o pohľadávku vykonateľnú, vyplývajúcu z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia Krajského súdu v Žiline č. k. 22 Cb 403/01 zo dňa 16.9.2002 uplatnil si žalobca nárok na určenie dôvodnosti popretia pohľadávky žalovaného podaním žaloby na súd. Právne poukázal na ust. § 13 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/ zák. č. 328/1991 Zb., ďalej na ust. § 20 ods. 1 ako aj § 21 ods. 1, 23 ods. 1 cit. zákona, ako aj na hmotnoprávny predpis § 524 ods. 1, 2 Obč. zák. Konečne odôvodnil svoje rozhodnutie § 120 ods. 1 ohľadne splnenia dôkazných návrhov.

Podľa prihlášky konkurzného veriteľa pohľadávka žalovaného predstavovala nárok na refundáciu priamych obchodných nákladov, ktoré vznikli právnomu predchodcovi úpadcu na základe hospodárskej zmluvy o dodávkach tovaru a jej dodatkov, ktorú uzatvoril právny predchodca úpadcu P ktoré uplatnil faktúrou splatnou 20.6.1991 v sume 3 561 513 Sk a faktúrou splatnou 20.6.1991 v sume 48 663 Sk. Na základe vykonaného dokazovania súd konštatoval, že právny predchodca úpadcu v uznaní záväzku z 20.6.1991 uznal svoj záväzok vo výške 3 610 176 Sk voči spoločnosti P a podľa vtedy platného Hospodárskeho zákonníka. Táto spoločnosť zmluvou o postúpení z 12.5.1997 postúpila pohľadávku postupníkovi Ing. P. Dlžník svoj záväzok vo výške 3 610 176 Sk neuhradil Ing. P, v dôsledku čoho prihlásil žalovaný Ing. P pohľadávku do konkurznej podstaty.

Podľa obsahu zápisnice z prieskumného pojednávania konaného dňa 5.3.2004, dôvodom popretia pohľadávky žalovaného bola skutočnosť, že žalovaný pohľadávku prihlásenú v konkurznom konaní postúpil na spoločnosť B. V dôsledku tohto postúpenia stratil žalovaný postavenie veriteľa, pretože podstata postúpenia pohľadávky spočíva v tom, že na základe postúpenia práva postupcu prechádzajú na postupníka – nového veriteľa.

Z týchto dôvodov prvostupňový súd žalobu ako právne neodôvodnenú zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania posúdil podľa § 142 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Odôvodnil ho tým, že napadnutý rozsudok sa opiera o skutočnosti, ktoré nie sú pravdivé. Zmluva, na ktorú sa odvoláva súd je neplatná. Podľa jeho názoru rozsudok bol vyhlásený predčasne, nakoľko doposiaľ nebol žalovaný oboznámený ostatnými dôkazmi.

V odvolacej odpovedi žalobca uviedol, že ako správca konkurznej podstaty úpadcu pri preskúmaní pohľadávok vychádzal z dokladov pripojených k prihláškam pohľadávok a z dokladov úpadcu. Na základe toho poprel pravosť pohľadávky žalovaného. Žalovaný nie je veriteľom úpadcu, nie je mu známa žiadna okolnosť, na základe ktorej by mala byť zmluva o postúpení pohľadávky neplatná tak, ako to vo svojom odvolaní uvádza žalovaný pred krajským

súdom. Nedošlo k pochybeniu pri realizácii tejto zmluvy. Navrhol preto rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods.2, OSP), na pojednávaní prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania rozhodnutia (§ 212 ods.1, § 214 ods. 1 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je právne dôvodné, prvostupňový súd rozhodol vecne správne, preto jeho rozhodnutie potvrdil (§ 219 OSP).

Na odvolacie pojednávanie sa účastníci nedostavili. Dôkazná návrhová povinnosť splnená bola, dokazovanie nebolo potrebné doplňovať, preto súd prejednal odvolanie bez prítomnosti účastníkov (§ 101 ods. 2 v spojení s § 211 ods. 2 OSP).

Vo veci samej, odvolací súd v podstatnej miere odkazuje na správne dôvody napadnutého rozhodnutia, ktoré si osvojuje. Žalovaný, ako odvolateľ vo veľmi strohom odvolaní vecne ani nespochybnil skutkový stav, ako ho zistil prvostupňový súd a tým nemohol spochybniť ani právny záver napadnutého rozhodnutia. V odvolaní namietané, že „rozsudok bol vyhlásený predčasne nakoľko žalovaný nebol oboznámený s ostatnými dôkazmi“, ide skôr o účelové námietky ako vecné, ktoré by mohli spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutia. Konečne v danej veci ani nebola nejaká rozsiahla dôkazná potreba. Išlo v podstate len o to, či v dôsledku postúpenia pohľadávky žalovaný ostal konkurzným veriteľom a toto posúdenie pre žalovaného bolo negatívne.

Úspešnému žalobcovi nebola priznaná náhrada odvolacích trov, keďže takéto trovy mu nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 23. januára 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Z

